

ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡ. Ε. ΘΩΜΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Συνδέσμου -

Εφημερίδας

Καράϊσκου 111

ΤΗΛ. 4123.528

ΠΕΙΡΑΙΑΣ 185 32

Γραφεία Αθηνών

Ακαδημίας 61 106 79

Τηλ. 3644.628

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ •

ΕΤΟΣ 39ov

ΜΑΪΟΣ 1986

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 425

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Η ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΔΩΡΕΑΣ
ΤΟΥ ΑΕΙΜΝ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας στην τελευταία του συνεδρίαση και ύστερα από εισήγηση του Προέδρου του, αποφάσισε την αξιοποίηση της δωρεάς του αειμνήστου Ιεράρχη άφισε με δωρεά στο Σύνδεσμο το πατρικό του σπίτι στο Γαλαξείδι, όπου για πολλά χρόνια χρησιμοποιούνταν για «Ελληνικό Σχολείο» και αργότερα για Γυμνάσιο - Λύκειο.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου ύστερα από πολλές συζητήσεις και αφού ζήτησε τη γνώμη πολλών συμπολιτών κατέληξε στην απόφαση να αξιοποιηθεί την παραπάνω δωρεά δημιουργώντας εκεί «ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ». Έτσι θα συνεχιστεί η παράδοση του κτίσματος, να ακούγονται εκεί παιδικές και νεανικές φωνές.

Με την απόφαση του αυτή το Δ.Σ. στοχεύει να δημιουργήσει εκεί ένα ευπρόσωπο και ανανεωμένο κτήριο, όπου θα λειτουργήσουν: πνευματικό Κέντρο Νεότητας, στέγη για εκδηλώσεις που θα έχουν σχέση με τη Γαλαξιδιώτικη νεολαία, γραφεία για συλλόγους και σωματεία νέων (π.χ. Ναυτοπροσκόπους) και γενικά να γίνει εκεί ένας χώρος νεότητας.

Η πρώτη ενέργεια που θα γίνει είναι η επισκευή, η αναπαλαίωση και η κατάλληλη διαρύθμιση του κτηρίου. Για το σκοπό αυτό και για την εξεύρεση των πρώτων χρημάτων θα εκπονηθεί το οικοπέδο στον Άγιο Νικόλαο, που ανήκει στον Σύνδεσμο από δωρεά του Δημ. Κουρεντή. Παράλληλα το Δ.Σ. θα απευθυνθεί για επιχορηγήσεις σε κρατικές υπηρεσίες και οργανισμούς και τέλος θα ζητήσει την ηθική και υλική συμπαράσταση όλων των συμπολιτών και φίλων του Γαλαξειδίου.

Σε μια εποχή που η φροντίδα μας για τα παιδιά και τη νεολαία έχει ξεπεράσει τα συνηθισμένα όρια και όπου παράλληλα οι νέοι μας αναζητούν περισσότερο διάλογο και κατανόηση πιστεύουμε ακράδαντα στην ορθότητα της απόφασης αυτής του Δ.Σ. του Συνδέσμου, και ότι θα τύχει της ιδιαίτερης προσοχής των συμπολιτών και δεν θα λείψουν οι μεγάλοι και οι μικροί δωρητές για να γίνει και στο Γαλαξείδι «ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ».

Η ΑΛΟΥΜΙΝΑ

Πληροφορίες που είδαν το φως τις τελευταίες ημέρες στον ημερήσιο Τύπο, φέρουν το ζήτημα ανεγέρσεως του μεγάλου εργοστασίου αλουμίνης σε σημείο που μπορεί να εξελιχθεί μέχρι την οριστική ματαίωση. Αιτία, ή δεύτερη υπαναχώρηση της Βουλγαρίας, που θ' αγοράζε το τρίτο της ετήσιας παραγωγής, ήτοι 200.000 τόννους, με καταβολή του 50% της αξίας του σε σκληρό νόμισμα και του υπολοίπου με ανταλλαγή προϊόντων που ζητεί ήδη να δεχτεί η ελληνική πλευρά διακανονισμό της αξίας της αλουμίνης με ίσης αξίας βουλγαρικά προϊόντα,

πράγμα που έχει απορριφθεί από την τελευταία. Πάντως με αποφασιστική τη σοβαρότητα αυτή δυσχερεια, έγινε δεκτή νέα παράταση, μέχρι τέλους Ιουλίου, της προθεσμίας, υπογραφής του δεύτερου μέρους της συμφωνίας με τη Σοβιετική Ένωση.

Τα νεότερα:

Πληροφορίες της ύστατης ώρας, ενώ το φύλλο ήταν υπό έκδοση, έφεραν τη Σοβιετική Ένωση διατεθειμένη ν' αγοράσει το σύνολο της ετήσιας παραγωγής του εργοστασίου, ήτοι 600.000 τόννους αλουμίνης.

«Ίδωμεν».

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ «Γαλαξείδι και θάλασσα»

Στις αρχές Ιουλίου, στα πλαίσια της Ναυτικής Εβδομάδας, στο Φουαγιέ του Δημοτικού Θεάτρου Πειραιά θα γίνει έκθεση πινάκων ζωγραφικής του συμπολίτη μας ζωγράφου κ. Σωτήρη Νάνου με θέμα «Γαλαξείδι και θάλασσα».

Ο κ. Νάνος σε 50 πινάκες του ζωντανεύει την εποχή της ακμής της ιστιοπλοΐας στο Γαλαξείδι, που ήταν και το ξεκίνημα της Εμπορικής Ελληνικής Ναυτιλίας. Μια ζωντανή, όχι φανταστική απεικόνιση 50 καραβιών του Γαλαξειδίου. Ερέθισμα σ' αυτή την εργασία του κ. Νάνου ήταν η αγάπη του για το Γαλαξείδι και η επιθυμία του να συμβάλει στην προβολή του Γαλαξειδίου.

Σύμβουλο και βοηθό του στο ξεκίνημα αυτό, είχε τον αείμνηστο διακεκριτό ζωγράφο Σπύρο Βασιλείου.

Την αθousα του Φουαγιέ του Δημοτικού Θεάτρου παρέχώρησε στην έκθεση ο Δήμαρχος Πειραιώς κ. Γιάννης Παπασπύρου, αποδίδοντας έτσι τιμή στο Γαλαξείδι. Για την πραγματοποίηση της έκθεσης, πλην του Δήμου Πειραιά συνέβαλαν ακόμη το υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας και το ΓΕΝ.

Η έκθεση, με επιθυμία του ΓΕΝ, θα μεταφερθεί από τον Πειραιά στη Ναύπακτο και μετέπειτα στο Γαλαξείδι.

Πάνω στα γεγονότα

ΟΛΟ κοντεύει, όλο κοντεύει ο Χρδλάκας κι όλο ατέλειωτος μένει. Έχει μείνει τελευταία ένα ελάχιστο κομμάτι στο αριστερό μέρος της Πλατείας, καθώς βλέπουμε προς τη θάλασσα και Κύριος οίδε πότε θα φτιαχτεί κι αυτό για να πούμε ότι τέλειωσε η πλακόστρωτή της. Ο Κοινοτάρχης μας είχε γράψει και το επίσημο μήνυμά μας ότι το τελευταίο κομμάτι θα το κατασκεύαζε η Κοινότητα, αλλά δεν τα κατάφερε ακόμα!

Εμείς θαρρεθήκαμε ν' ασχολούμαστε μ' αυτό το θέμα. Και θαυμάζουμε, πως η Κοινότητα τα καταφέρνει ν' ασχολείται ακόμα μ' αυτό, χρόνια τώρα και να μη καταλαμβάνεται από ναυτία...

★

Όταν μάλιστα σκεφτεί κανείς, ότι τελειώμα της πλακόστρωσης δε σημαίνει και τελειώμα της Πλατείας. Μένει ακόμα η φύτεψη δέντρων και θάμνων, όπως θα προβλέπει το σχέδιο, στα παρτέρια που σχηματίζονται. Και που είναι και αρκετά μεγάλα και δασκαληνής δουλειά. Γιατί θέλει και εργασία αρχική και επιμέλεια στη συνέχεια. Αλλά εδώ δεν κατορθώσαμε να ριζώσουμε τις τελευταίες λίγες πλάκες. Για φυτέματα θα μιλάμε τώρα...

ΑΣ είναι καλά οι συμπολίτες που αποφάσισαν με προσωπική τους δουλειά να χρωματίσουν και χρωμάτισαν, όπως ταίριαζε, τις μεγάλες άγκυρες που στολίζουν τώρα τελευταία το λιμάνι του Γαλαξειδίου. Γιατί όπως είχαν αφεθεί στην τύχη τους, κάμποσο καρό, μπορούσαν στο τέλος, σιγά - σιγά, να καταρρεύσουν και είχαν πάρει, μάλιστα, αυτό το δρόμο με τα πρώτα σημάδια χοντρές σκουριάς, που έρχονταν από πάνω τους τελευταία. Γνωστή η παροιμία: τρώει η σκουριά το σίδερο κι ο σάρακας το ξύλο. Τώρα το δυσάρεστο φαινόμενο σταματάει, για αρκετό καιρό. Ας έχουμε το νου μας για το μέλλον.

ΧΑΡΑ Θεού το εσωτερικό της αίθουσας του Παρθεναγωγείου Τη Μ. Εβδομάδα δοκιμάστηκαν οι λειτουργίες της αλφειάς, που τώρα θα έχει τελειώσει και δεν έμεινε πια παρά η τοποθέτηση καθισμάτων, που έλειπαν, για να παραδοθεί η αίθουσα στη χρήση. Απομένουν οι εργασίες στο πίσω κτίριο, για να πούμε ότι τέλειωσε το Παρθεναγωγείο. Και με τη διάθεση που υπάρχει και τα μέσα που χορηγούνται τώρα δεν θα πρέπει το σύνολο του έργου να συναντήσει μεγάλες δυσχερείες. Ας δραστηριοποιηθούν οι αρμόδιοι, για να αξιοποιήσουν τις σημερινές ευκαιρίες και να φτάσουμε το ταχύτερο στο τέλος. Κι ας α ν α σ κ ο μ π ω θ ο υ ν !

★

Μαζί όμως με τ' άλλα και ανεξάρτητα από αυτά ας φρο-

ντίσουμε α π ο τ ῶ ρ α να καθαριστούν τα κενά, που υπάρχουν έξω από τις δυο πλευρές του χώρου της αίθουσας που είναι γιομάτα από άχρηστα πράγματα και υλικά, για ν' αποκτήσει η πρόσψη του όλου κτιρίου την ευπρέπεια που χρειάζεται. Και που δεν συμβιβάζεται καθόλου με τη σημερινή εικόνα, που είναι απαράδεκτη!

Η ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ αναγγέλλει ότι δεντροφυτεύθηκαν οι πλατείες Μανουσάκια, Σάθα και Μάμμα, μάλιστα έκαμε έκκληση προς τους συμπολίτες, για την οποία γράφουμε στο φύλλο μας του Φεβρουαρίου, να γίνουν φύλακες και προστάτες των νέων φυτειών. Ορθή, πολύ ορθή η έκκληση και αναγκαία η ζητούμενη βοήθεια. Όμως ας προσέξει η Κοινότητα και τις δικές της υποχρεώσεις, μια από τις οποίες και η κυριότερη είναι να δομηθούν οι φυτείες αυτές ως ποιοτικό ριζοβολήσουν. Με πότισμα συχνό και μπόλικό, τώρα που υπάρχει και νερό γλυκό. Και κάποιο καθαρισμό που επιβάλλεται και για την ευδοκίμηση των νέων φυτειών, ακόμα και για διακρίνονται από το διαβάτη που κάποτε είναι δύσκολο. Όπως στην πλατεία Σάθα, που τη σκεπάζουν πυκνά τα φύλλα που πέφτουν από τον πελώριο ευκάλυπτο, που την κηδεμονεύει, στη νότια πλευρά της.

★

Και επειδή δίνεται η ευκαιρία, σημειώνουμε εδώ ότι η Κοινότητα πρέπει ν' αντιμετωπίσει με σοβαρότητα το θέμα του ποτίσματος και της καλλιέργειας των κηπάρων που, πολύ ορθά, δημιουργεί. Διαφορετικά, κάθε σχετική προσπάθεια της είναι από την αρχή καταδικασμένη σε αποτυχία. Όταν μάλιστα στις σημερινές προστεθεί, συμπληρούμενη κάποτε, και η πλατεία του Χρδλάκας, που θα έχει πολλές απαιτήσεις, ανόλογα με τη διαρρύθμιση που έχουν οι χώροι της. Με άλλα λόγια, χρειάζεται ειδικά ένα άτομο που θα αναλάβει συνολικά το έργο αυτό, με ανάλογη, φυσικά, αμοιβή, αν θέλουμε να λέμε ότι κάνουμε κάτι. Αλλιώς το Γαλαξείδι θα εξακολουθήσει να είναι και τώρα, με το γλυκό νερό, όπως ήταν και πριν, με το αρμυρό και όχι μόνο από αυτή την αιτία. Με τα κοινωνικά κηπάρια, δηλαδή, γιομάτα σκουπίδια, ζιζάνια και τα φυτάρια από υσταλές μέχρι μιτιστευμένα. Ας το πάρουμε απόφαση «Το αμπέλι θέλει αμπελουργό...». Χωρίς αυτόν δεν γίνεται τίποτα!

ΕΧΟΜΕ αναφερθεί και άλλοτε, από αυτή τη στήλη, στην ανάγκη αριθμητικής ενισχύσεως του Αστυνομικού Σταθμού Γαλαξειδίου, για να μπορεί να εκπληρώσει, σωστά, την αποστολή του. Και επειδή δεν είχαμε να δοθεί, μέχρι σήμερα, καμία συνέχεια, επανερχόμαστε ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 2

Για την πυρασφάλιση του δάσους

ΤΟΠΙΚΗ ΦΙΛΟΔΑΣΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

ΑΡΙΘΜΟΣ 79

Πρακτικά της συνεδρίασης του Διοικ. Συμβουλίου της Τ.Φ.Ε.Τ. της 10.5.86

Στο Γαλαξείδι σήμερα την 10 (:) 5.1986 ημέρα Σάββατο και ώρα 7.00 μ.μ. στο Γραφείο της Τ.Φ.Ε.Τ. συνήλθεν το Διοικητικό Συμβούλιο αυτής με θέματα ως η Ημερήσια Διάταξη.

ΠΑΡΟΝΤΕΣ: Ελένη Γ. Χατζή, Ηλίας Κ. Ζήσιμος, Βίκτωρ Μποντσίδης, Κώστας Τσιλίκης και Αθαν. Παπαγεωργίου. Το Συμβούλιο βρίσκεται σε απαρτία και εισέρχεται στα θέματα της Ημερήσιας Διάταξης.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

ΘΕΜΑ 1ov: Ανακοίνωση δωρεάς εκ 2.000 (δύο χιλιάδων) (δολαρίων) από την Αδελφότητα Γαλαξειδιωτών «ΟΙΑΝΘΗ» Ν. Υόρκης.

Ενέργειαι και αποφάσεις του Διοικ. Συμβουλίου της Τ.Φ.Ε.Τ. σχετικές με τη δωρεά και την έναρξη της εκτελέσεως του έργου της πυρασφάλισης του δάσους Πέρα Πάντας.

ΘΕΜΑ 2ov: Απονομή τιμητικής διάκρισης στην Αδελφότητα Γαλαξειδιωτών «ΟΙΑΝΘΗ» Ν. Υόρκης.

ΘΕΜΑ 1ov: Η Πρόεδρος κ. Ελένη Χατζή διαβάσει την από 22.4.86 επιστολή του Προέδρου της Αδελφότητας «ΟΙΑΝΘΗ» Ν. Υόρκης, κ. Γιώργου Βαρόπου, η οποία ελήφθη στις 7. 5.1986 και περιείχε εθελοντική επιταγή στο όνομα Ελένης Χατζή εκ 2.000 (δύο χιλιάδων) δολαρίων, δωρεά της Αδελφότητας Γαλαξειδιωτών «ΟΙΑΝΘΗ» Ν. Υόρκης για να διατεθεί για την ενίσχυση και επιτάχυνση του υπό μελέτην συστήματος πυρασφάλισης του δάσους της Πέρα Πάντας.

Ενέργειαι και αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου της Τ.Φ.Ε.Τ. για την έναρξη της εκτελέσεως του έργου του συστήματος πυρασφάλισης του δάσους.

Κατόπιν της ανακοίνωσης της δωρεάς, η Πρόεδρος αναφέρεται σε σύσκεψη που έγινε την 11.5.86 με σκοπό τις ενέργειες που θα έπρεπε να επακολουθήσουν για την επίτευξη της εκπαιδευτικής της τεχνικής μελέτης του έργου, και κατά την οποία συνεστήθη τριμελής Επιτροπή από την Πρόεδρο, τον Γενικό Γραμματέα και τον Αντιπρόεδρο της Τ.Φ.Ε.Τ. η οποία απεφάσισε να επανέλθει σε παλαιότερο αίτημα προς το Δασαρχείο, τότε, προς τις Τεχνικές Υπηρεσίες της Νομαρχίας όμως τώρα, για την εκπόνηση υπευθύνου τεχνικής μελέτης για το αντιπυρικό σύστημα που μας είχε προτείνει το Δασαρχείο. Σε περίπτωση δε αδυναμίας να ανατεθεί πλέον η μελέτη σε ιδιωτική Τεχνική Εταιρεία.

Πράγματι την επομένη η τριμελής Επιτροπή επισκέφθη τον Δ/ντή των Τεχνικών Υπηρεσιών της Αμφισσας και του ανέπτυξε το θέμα στο οποίο ο Δ/ντής της Τεχν. Υπηρεσίας απήντησε ευνοϊκά, αλλά προηγου-

μένως, μας συνέστησε να ζητήσουμε την έγκριση του κ. Νομάρχη Φωκίδας για να δώσει την εντολή στις Τεχνικές Υπηρεσίες, κατόπιν θετικής γραπτού μας υπομνήματος το οποίο να συνοδεύεται από τοπογραφικό του δάσους με ενδείξεις υψομετρικές και άλλα σχετικά απαραίτητα στοιχεία.

Κατόπιν των ανωτέρω, συνεχίζει η Κα Πρόεδρος, όπως γνωρίζετε πλέον όλοι σας, επακολούθησε νέα σύσκεψη των μελών του Διοικ. Συμβουλίου, κατά την οποία εκρίθη αναγκαίο, πριν από κάθε ενέργεια να κληθούν συμπολίτες εκπροσωπούμενες τις αρχές του τόπου, τις επαγγελματικές τάξεις και άλλα κοινωνικά σωματεία για να λάβουν γνώση, απ' ενός της δωρεάς των εις την ξένην συμπολιτών τους, και απ' ετέρου να διατυπώσουν και δικές των προτάσεις επί του θέματος της πυρασφάλισης.

Προς τούτο, εστάλη η από 12.5.1986 πρόσκληση της Τ.Φ.Ε.Τ. και η συζήτηση έγινε παρόντων όλων σχεδόν των κληθέντων, την Τετάρτη 14.5.1986 στην αίθουσα του Πολιτιστικού Συλλόγου.

Γενικά η συζήτηση υπήρξε αποδοτική, διετυπώθηκαν θέματα και άλλοι τρόποι αντιπυρικού συστήματος οι οποίοι και θα αναφερθούν προς τους αρμόδιους φορείς. Γενικά, από την σύσκεψη, προέκυψε ότι όλοι οι παρόντες, υπεύθυνα και με ενδιαφέρον πραγματικό είπαν τις απόψεις των και προπαντός εξήγησαν να επιταχυνθούν όλες οι διατυπώσεις για την αμλήτ έναρξη του έργου. Εν τω μεταξύ συνεχίζονται όλα τα άλλα μέτρα προστασίας του δάσους που μας εξήγησε το Δασονομείο της Αμφισσας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο αποφάσισε: Να συνταχθεί το υπόμνημα και να υποβληθεί ιδιόχειρως στον κ. Νομάρχη για να του γίνει και προαρκής εισήγηση επί όλων των ανωτέρω, εντός των προσεχών ημερών.

ΘΕΜΑ: Απονομή τιμητικής διάκρισης στην Αδελφότητα Γαλαξειδιωτών «ΟΙΑΝΘΗ» Ν. Υόρκης για την εκ 2.000 δολαρίων δωρεά των.

Σε συνέχεια το Διοικ. Συμβούλιο εκτιμών την εξαίρετη πράξη του Διοικ. Συμβουλίου και όλων των μελών της Αδελφότητας Γαλαξειδιωτών «ΟΙΑΝΘΗ» ομοφώνως αποφασίζει:

Α Π Ο Ν Ε Μ Ε Ι

την τιμητική διάκριση του ΜΕΓΑ ΕΥΕΡΙΤΗΤΗ στην Αδελφότητα Γαλαξειδιωτών «ΟΙΑΝΘΗ», ως τούτο προβλέπεται στο άρθρο 4 του Καταστατικού της Τ.Φ.Ε.Τ. όπως τούτο τροποποιήθηκε με την αριθμό 253 απόφαση της 5.9.1983 του Πρωτοδικείου της Αμφισσας.

Μετά ταύτα λύεται η συνεδρίαση.

Η Πρόεδρος
Ε. ΧΑΤΖΗ

Ο Γεν. Γραμματέας

ΗΛ. Κ. ΖΗΣΙΜΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 3

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Οι συμπολίτες κ. Κώστας Σταματόπουλος και δ. Χρυσούλα Ι. Κουτσού έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

Θερμά συγχαρητήρια

ΓΑΜΟΙ

Στον Ι. Ναό του Αγίου Δημητρίου, Π. Ψυχικού, έγιναν οι γάμοι του κ. Γεωργίου Βολυδάκη με τη συμπολίτισσα δ. Ζιζή Ευθ. Κομμένου. Παρόντες ο κ. Αθανάσιος Αλατάς.

Στον Ι. Ναό της Αγίας Αικατερίνης, Πειραιά, έγιναν οι

γάμοι του κ. Θεμιστοκλή Κουβαράκη με τη συμπολίτισσα δ. Κατερίνα Γεωρ. Μπαγουλή. Στον Ι. Ναό του Αγίου Σπυρίδωνος, Πειραιά, έγιναν οι γάμοι του κ. Κυριάκου Μελά με τη δ. Ρένα Μελέτη, θυγατέρα του άλλοτε εστιάτορα στο Γαλαξείδι.

Θερμά συγχαρητήρια

ΘΑΝΑΤΟΙ

Αποβίωσε στον Πειραιά και κηδεύτηκε στο Γαλαξείδι η συμπολίτισσα Δεσπούλα Κ. Ανάγνου.

Τους οικείους συλλυπούμαστε

Εκδόσεις των πολιτιστικών φορέων

ΟΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Με τον παραπάνω τίτλο, όπως είχαμε προαναγγείλει στο φύλλο μας του Απριλίου, οργανώθηκε στο ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΧΝΩΝ του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Αθηναίων έκθεση Εφημερίδων και Περιοδικών Επαρχιακών Πολιτιστικών Συλλόγων, που εκδίδονται στην Αθήνα.

Ο επισκέπτης της εκθέσεως, που είναι στην οδό Βασ. Σοφίας, πίσω από το άγαλμα του Ελ. Βενιζέλου, βρίσκει μπροστά σε ένα πλήθος από εφημερίδες, του τύπου της δικής μας (τετρασέλιδες, μέτρου μεγέθους) που καταλαμβάνουν τους τοίχους των δύο μεγάλων πλευρών της δε-

ξιάς πτέρυγας του κτιρίου, καθώς μπαίνουμε από την κεντρική είσοδο, και ένα αριθμό τραπεζιών που βρίσκεται στο κέντρο, και όπου προβάλλονται μόνον περιοδικά — επιθεωρήσεις, των ιδίων Συλλόγων.

Και για να εκτιμήσει κανείς ακόμα πιο σωστά το μέγεθος της συνολικής εργασίας, σημειώνουμε, ότι η έκθεση δεν συμπεριλαμβάνει έντυπα της κατηγορίας αυτής που εκδίδονται από ιδιώτες, αλλά μόνο εφημερίδες, Οργανώσεων, συλλόγων κλπ.

Διάρκεια της εκθέσεως: 22 Μαΐου — 8 Ιουνίου 1986.

ΠΑΝΩ ΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΣΤΙΝΔΕΛΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΝΑ 1

στη σύσταση επειδή θεωρούμε το θέμα πάντα επίκαιρο.

Προκαταβολικά σημειώνουμε, ότι ως κριτήριο αξιολόγησης της υποδείξεως δεν θα πρέπει να λαμβάνεται ο αριθμός των μονίμων κατοίκων του οικισμού. Διότι, πέραν αυτών, υπάρχει η μεγάλη του έκταση και ο μεγάλος αριθμός οικιών που περιλαμβάνονται σ' αυτή, στο σύνολό τους, σχεδόν, επισκευασμένων ή ανακατασκευασμένων, ώστε να δέχο-

νται περισσότερους, ίσως το καλοκαίρι, εξοπλισμένες, τους έξω του Γαλαξειδίου απασχολούμενους ιδιοκτήτες τους. Χαρίς ν' αναφέρουμε τις μοντέρνες κατοικίες, τύπου βίλλας, που έχουν ανεγερθεί στο πρόσφατο παρελθόν, και χρησιμοποιούνται από ξένους, κυρίως, ιδιοκτήτες.

★

Έπειτα για το Γαλαξείδι υπάρχει πάντα μια ιδιαίτερη σχέση με τις παλιές εκκλησίες του και τα νεότερα ιδρύματά του, όπως το Μουσείο του με τα ευρήματά του, που δεν πρέπει να παραδλεπεί. Αν δε σ' όλα αυτά προσθέσουμε τη θάλασσα που το κυκλώνει κι ένα μεγάλο αριθμό πλοίων και επιβατών των που το καπνίζουν το καλοκαίρι, στο κεντρικό του λιμάνι και σε απόμακρους όρους του, με συναφείς επιδόσεις, που πρέπει να ελεγχονται, οπωσδήποτε, δγαίνει καθαρά η ανάγκη της επιβολής της εντατικότερης αστυνομικής, που είναι πολύ δύσκολο, αν όχι αδύνατο, να εξασφαλιστεί με τη σημερινή ισχύ επάνω στη του σταθμού, παρ' όλη τη φιλότιμη προσπάθεια που καταβάλλουν οι άνδρες του. Γι' αυτό επανερχόμαστε, άλλη μια φορά στο αίτημα της αριθμητικής ενισχύσεως του Σταθμού που τη θεωρούμε απαραίτητη, με την ελπίδα ότι θα υιοθετηθεί, επειδή πιστεύουμε ότι και δίκαιο είναι και σκόπιμο.

ΔΩΡΕΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

Η κ. Ουρανία Μιχ. Ηλία, επί τη συμπλήρωσει 2ετίας από τον θάνατό της αδελφής της Ασημόλας Κουτσουπέτλου δρχ. 5.000.

ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΡΟΤΑΡΙΟΥΣ

Σε παγκοσμιακή συνεστιάση του, ο Ροταριανός Όμιλος Πειραιώς δράβεσε, στα μέσα Μαΐου, τον Πειραιώτη καθηγητή της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Δημήτριο Βαρώνο, Γαλαξειδιώτη, ως γνωστό, την καταγωγή, ο οποίος και μίλησε προς τα μέλη

(Αναδημοσίευση από την εφημερίδα «Βραδυνή», της 26.5.1986).

ΠΥΡΚΑΓΙΑ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Μάιος.— Την 22 Μαΐου ημέρα Πέμπτη και κατά τις μεσημερινές ώρες, εσσημειώθη έναρξη πυρκαγιάς εις την περιοχή του εξωκκλησιού Αγίας Τριάδας, πλησίον της εκεί υπάρχουσας παλαιάς βίλλας. Η άμεσος επέμβασις της εδω αστυνομικής δυνάμεως με επικεφαλής τον ανθυποσυντονιστή κ. Βλάχον Βασιλείον και τους αστυφύλακες Ντζουμάνη Νικόλαο και Παναγιωτόπουλο που έσπευσαν εις τον τόπον της πυρκαγιάς επιστρατεύοντας συμπολίτες, δσους εύρισκαν καθ' όδον, αγρότες της περιοχής, και με φορτηγά αυτοκίνητα και υδροφόρα οχήματα και των εκεί ευρισκόμενων αγροφυλάκων, δοθήσαν εις την κατάσβεσιν της πυρκαγιάς.

Εν τω μεταξύ, η Αστυνομία

μας, ειδοποίησε τηλεφωνικώς την Πυροσβεστική Υπηρεσία Αμφισσής και κατέφθασαν αυτοκίνητά της, τα οποία κατόρθωσαν να κατασβέσουν τη φωτιά. Δεόν να σημειωθεί ότι ευτυχώς εκεί επάνω δεν φυσούσε άνεμος και αυτοί που προσέτρεξαν το πρώτον δια την κατάσβεσιν της πυρκαγιάς, κατόρθωσαν να περιορίσουν την εξάπλωσιν της εις μικράν ακτίνα και να περισώσουν πολλά δένδρα μέχρις αφίξεως της Πυροσβεστικής.

Όπως προέκυψε από την προανάκρισιν της εδω Αστυνομικής Αρχής η έναρξις της φωτιάς εσσημειώθη από δρακοντοβόλωνα των ηλεκτρικών καλωδίων των στύλων της ΔΕΗ.

Ευθύμιος Καμύδης

ΔΩΡΕΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

Ο κ. και η κ. Αναστασία Ζησιμίου, εις μνήμην Γιάννη Σεντούκα, υπέρ των σκοπών του Συνδέσμου δρχ. 2.000.

Η κ. Μίνα Κασιανάκη, εις μνήμην Πόλυ Βελλή, υπέρ των σκοπών του Συνδέσμου δρχ. 1.000.

Η οικογένεια Μυμίας Μπεριστιάνου, εις μνήμην Γιάννη Σεντούκα, εις τους φιλανθρωπικούς σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 3.000.

Η κ. Ελένη Ν. Μπεριστιάνου, εις μνήμην του παιδιού της Γιάννου, για την επισκευή του Παρθενώνα δρχ. 10.000.

Οκ.Τάσος και η κ. Αγγελα Μπράτσου, εις μνήμην του αέχαστου ανεψιού τους Γιάννου Μπεριστιάνου, για την επισκευή του Παρθενώνα δρχ. 5.000.

Η οικογένεια Σταύρου Χ. Λανούσου, εις μνήμην του αγαπημένου τους αδελφού και θείου Γιάννου Μπεριστιάνου, για την επισκευή του Παρθενώνα δρχ. 5.000.

Η οικογένεια Δήμου Κουρεντή, εις μνήμην του συζύγου και πατρός με την συμπλήρωση ετών από τον θάνατό του, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 3.000.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

(Εσωτερικού)

Γεώργιος Μακρής 1986
Α. Κασιανάκη 1984, 1986
Βασιλείος Χονδρομυχάλης 1986
Βασιλική Κατσούλη 1985
Ανδρέας Κατίνας 1986
Ιωάννης Κάλσης 1985, 86
Μαρία Κεφαλληνού 1982, 83, 84, 85, 86
Βασιλική Μουτσάτσου 1982, 83, 84, 85, 86

Αικατερίνη Τερζή 1984, 85, 86
Γιαννίτσα Κουμπούρη - Καλαμάτα 1981, 82, 83, 84, 85, 86
Ελευθέριος Κερδός 1984, 85, 86
Ιωάννης Μαρδάκης 1985, 86
Τάκης Λιάλιος 1984, 85, 86, 87

(Εξωτερικού)

Γεώργιος Λιόνης 1986
Δημήτριος Κάλσης 1986
Ματθαίος Κάλσης 1986
Γεώργιος Δημογιάννης 1986

ΔΩΡΕΕΣ ΥΠΕΡ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ

ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ζαχαρίας Τρίγκαλας, εις μνήμην γονέων του και αδελφού Χρήστου Τρίγκαλα δρχ. 3.000.

Η δίδα Ευθυμία Οικονόμου, εις μνήμην αδελφού Πόλυ Βελλή δρχ. 2.000.

Η κ. Μένια Γ. Θωμά, εις μνήμην γονέων της δρχ. 1.000.

Η κ. Βασιλική Δασκαλάκη, εις μνήμην Ευθυμίου Δασκαλάκη δρχ. 1.000.

ΔΙΑ ΤΟ ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΦΙΛΟΠΡΩΧΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Πάνος και Σούλα Χωστή, εις μνήμην γονέων των Σπύρου και Χρυσάφους Αγγουρά

και αέχαστου αδελφού των Λευκά δρχ. 3.000.

Μιχαήλ και Τίνα Καλογήρου, εις μνήμην Σπύρου και Χρυσάφους Αγγουρά και αδελφού Λευκά δρχ. 3.000.

Ευθύμιος και Καίτη Αγγουρά, εις μνήμην Σπύρου και Χρυσάφους Αγγουρά και αδελφού Λευκά δρχ. 3.000.

Η κ. Μπέλλα Αγγουρά, εις μνήμην συζύγου της Λευκά Αγγουρά και αγαπημένων γονέων Σπύρου και Χρυσάφους Αγγουρά δρχ. 3.000.

Τους ανωτέρω δωρητάς το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιο ευχαριστεί θερμάς ευχόμενον πάντων ευλογιών παρ' Υψίστου.

Δια το Συμβούλιον
Ο Εφημέριος
Νικόλαος Δόγκας
Ιερέυς

Για την Λιμενική Επιτροπή

Ο ΜΟΛΟΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΑΠΟ ΚΑΘΙΖΗΣΗ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ.— Αν πάτε στην πόλη αυτή και κάνετε περίπατο το βράδυ στο μουράγιο μήν ανησυχήσετε αν ακούσετε υπόκωφους θορύβους.

Δεν είναι το τέρας της θάλασσας που βρυχάται.

Μετά από συζητήσεις με καταστηματαρχές της παραλίας και ντόπιους θαρκάρηδες που αράζουν τις θάρκες τους εκεί έχει διευκρινισθεί ότι έχουν αποκολληθεί πέτρες και έχει διαβρωθεί το κάτω μέρος του μώλου, ο οποίος κινδυνεύει από καθίζηση σε αρκετά σημεία.

Οι βρυχηθμοί που ακούγονται είναι οι διαμαρτυρίες προς τους αρμόδιους που αδιαφορούν, και δεν αφορούν εσάς.

Αλλά —για κάθε ενδεχόμενο— ας έχετε το νου σας μη γίνετε κάποια ξαφνική κατολισθητική και σας παρασύρει πριν προλάβετε να δείτε την εκτροπή του Αχελώου με την οποία τώρα ασχολείται το κράτος.

Με το μώλο του Γαλαξειδίου θα ασχοληθεί αργότερα.

(Από τη «Βραδυνή» της Κυριακής, 13.4.1986).

Το μεγάλο πρόβλημα

Η ΠΕΙΝΑ ΣΤΙΣ ΑΝΑΠΤΥΣΣΟΜΕΝΕΣ ΧΩΡΕΣ

Με το τραγικό αυτό θέμα ασχολείται, σε ειδικό τεύχος, ο θνητός Τράπεζας (Προκατάστημα Σύρου) 469/296008 — 7 ΦΙΛΙΑΣ ΣΥΡΟΥ, Μάρτιος — Απρίλιος 1986.

Και καλεί, σε δραματικό τόνο, όλους τους ανθρώπους καλής θέλησεως να συνδράμουν στην κάλυψη δαπανών κυρίως για είδη διατροφής, εμβόλια, φάρμακα, ιδιαίτερα των παιδιών, που λαμβάνεται ότι μέσα στο 1981 πέθαναν στις αναπτυσσόμενες χώρες 40.000 κάθε μέρα και συνολικά, περίπου, 14.000.000 παιδιά.

Και παρακαλεί να σταλεί η ο-

ποιαδήποτε συνεισφορά γι' αυτό το σκοπό, στο λογαριασμό Ε-ΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ (Προκατάστημα Σύρου) 469/296008 — 7 (Φιλική Συντροφιά Σύρου) ακόμα και με ταχυδρομική επιταγή, στην οποία όμως τα παραπάνω στοιχεία, να υπάρχουν, και στην ειδική θέση για «σύνταξη ανακοίνωσης». Ακόμα στις καταθέσεις θα πρέπει να αναφέρεται «Για τις ανάγκες των ανθρώπων των αναπτυσσόμενων χωρών και ιδιαίτερα των παιδιών», σε οποιαδήποτε δε περίπτωση να ζητείται για την κατάθεση απόδειξη.

«ΤΕΤΡΑΜΗΝΑ» ΤΕΥΧΟΣ 30

Με ποικίλη ενδιαφέρουσα ύλη κυκλοφόρησε το 30ό τεύχος των «Τετραμήνων» που εκδίδει

ο Δρόσος Κραβαρτόγιαννος. Στο τεύχος αυτό περιλαμβάνονται φιλολογικές και ιστορικές μελέτες, πεζά και ποιήματα καθώς και κριτική καταστάσεων και γεγονότων του παρόντος.

Μερικά από τα σημαντικότερα άρθρα: Γιώργος Ανδρειμένος: «Η συμμετοχή του Ανδρέα Κάλβου στα επαναστατικά και φιλελληνικά κινήματα της Ευρώπης». Φιλ. Μωραΐτης: «Τινά περί εκφράσεως των δυζαντινών και μεταδυζαντινών ει-κόνων». Δρόσος Κραβαρτόγιαννος: «Ο Νέρων...πυθιονίκης». Ε. Παυλίνης: «Τα Πύθια». Α. Καλαντζάκος: «Τα σχοινοποιεία της Αμφισσας».

Επίσης τρία ανέκδοτα διηγή-

ματα της Νατάσας Κεαμέτη, πεζά και ποιήματα των: Χρήστου Δάγλαρη, Μαρίας Μανδάλου, Ραμπαντανό Ταγκόρ (σε μετάφραση Σοφίας Αλέξη), Τάσου Φωτιάδη, Μαρίας Λογοθέτη, Μαρλένας Τριπολιτάκη, Πάνου Βαλαβάνη, Δευτέρη Χρυσολούρη, Ευγενίας Γερολιμάτου, Γιάννη Λυγγερούδη, Ρούλας Λιάσκου.

Τέλος το τεύχος περιέχει διδλωγραφικό δελτίο τραγικών περιπτώσεων σημαντικών εκδόσεων που δεν αναφέρονται στις διδλωγραφίες οίκων και συγκροτημάτων.

Σελίδες 128, δρχ. 300. Διάθεση: Κεντρικά διδλωπωλεία της Αθήνας και Δρόσος Κραβαρτόγιαννος, 331 00 Αμφισσα, τηλ. (0265) 28320, 28505.

Η ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ

Κυκλοφόρησε και το τεύχος Απριλίου 1986 της ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗΣ —Πληροφοριακή ού Δελτίου του Γραφείου Τύπου και Δημ. Σχέσεων της Νομαρχίας Φωκίδας—, αφιερωμένο κυρίως στην τουριστική ανάπτυξη. Με τον τίτλο ΝΕΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΡΕΑΛΙΣΜΟΣ, αναφέρεται στην πρώτη διάσκεψη για τον Τουρισμό, που πραγματοποιήθηκε με σημαντική σε αριθμό συμμετοχή συνέδριον στους Δελφούς για την τουριστική ανάπτυξη της Φωκίδας.

Την έναρξη των εργασιών της διασκέψεως έκανε ο Νομάρχης Παναγιώτης Θεομύς, παρολοκλήθηκε δε τις εργασίες της και ο υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας κ. Αλεξανδρής, δουλετής Φωκίδας, ο οποίος με ομιλία του ανέπτυξε τις γενικότερες θέσεις της κυβερνητικής πολιτικής στον τομέα του Τουρισμού.

Στο τεύχος, εκτός της άλλης επίκαιρης ύλης, συνεχίζεται με το γενικό τίτλο «ΑΛΟΓΙΜΝΑ, μύθος και αλήθεια», η έκθεση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει η ίδρυση της μονάδας στο προκαταρκτικό της στάδιο, αλλά

δεν θίγεται ακόμη το θέμα της προκήρυξεως της Αγ. Ευθυμίας ως τόπου εγκαταστάσεως του εργοστασίου, ούτε αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους παρακάμφθηκε η κοινώς αποδεκτή θέση της Βίνιανης για την εγκατάστασή του.

ΔΩΡΕΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ο Σύνδεσμος Γαλαξειδιωτών ύστερα από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, προσέφερε το ποσό των 20.000 δρχ. εις τον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Γαλαξειδίου, για ενίσχυση εις επισκευές του. Οι 5.000 δρχ. του ανωτέρου ποσού προεφέρονται στη μνήμη του συμπολίτη και Συμβούλου του Συνδέσμου Νικόλαου Λογοθέτη.

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ

Ο Σύνδεσμος Γαλαξειδιωτών, διέθεσε για τις γιορτές του Πάσχα σε απόρους συμπολίτες μας Γαλαξειδίου, Αθήνας και Πειραιά, το ποσό των 38.000 δρχ.

ΜΙΑ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ

(ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ Α. Ι. ΚΑΡΑΛΙΒΑΝΟΥ)

Ερευνώντας για να φέρω στο φως, ότι σχετικό διασώθηκε από τη δράση των Γαλαξειδιωτών στη μεγάλη εξέγερση του 1821, ανακάλυψα ένα ξεχασμένο κείμενο, που ξανάρχεται στη δημοσιότητα, ύστερα από εκατό χρόνια περήπου.

Είναι μια επιστολή του Γαλαξειδιώτη γιατρού και άλλοτε Δημάρχου Α. Ι. Καραλιβάνου (1816 — 1898) στην εφημερίδα «ΣΥΛΛΟΓΟΣ» των Αθηνών το Μάιο του 1888. Η επιστολή αφορά το μεγάλο γεγονός της αντίστασης των Ελλήνων κατά των Τούρκων στο Χάνι της Γραβιάς, στις 8 Μαΐου 1821, που, όπως είναι γνωστό, από τους 120 υπερασπιστές οι 32 ήταν Γαλαξειδιώτες. Το 1888 ο Εισαγγελέας Μιχ. Κυργούσιος πρωτοστάτησε για να στηθεί στη Γραβιά μαρμάρινο μνημείο. Τότε γράφτηκαν και επιδόθηκαν πολλά για το γεγονός της μάχης. Για την αποκατάσταση της αλήθειας γράφτηκε και η παρακάτω επιστολή:

Η επιστολή του γαλαξειδιώτη γιατρού και βουλευτή Λοιά Α. Ι. Καραλιβάνου στην εφημερίδα «ΣΥΛΛΟΓΟΣ» των Αθηνών της 15.1888: ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ.

Πασιδύηλον είναι ότι τη πρωτοδουσία του παρά τω Πρωτοδικείω Παρνασσίδος Εισαγγελέως κ. Κυργούσιου υπεδείχθη η δια συνεισφοράς ανέργους μνημείου εν τω ιστορικό Χανίω της Γραβιάς και τη διηγετική επιμέλεια αυτού συν τη πρωθύμως χρηματική συνεισφορά των πολιτών περατοῦται ευτυχώς το έργο, προσεχώς δε πάνδημος γενήσεται των αποκαλυπτηρίων η τελετή προς κοινήν χαράν και αγέρω μνήμην των υπέρ Πατρίδος αγωνισμένων.

Αλλ' η ανέγερσις του μνημείου τούτου παρέσχεν αφορμήν να γραφῶσι πολλά και να λεχθῶσι πλείω ὡν τινα στερούνται ακριβείας. Δια τούτο δημοσιεύω τινα σχετικά, αναφορικώς προς τους ἐν τῷ Χανίῳ ἐγκλεισθέντας συμπολίτας μου.

Προ τεσσαράκοντα ἐτῶν προσελήθην να επισκεφθῶ τον α-σθενούντα Νικόλαον Κίρκον, ένα των γενναίων μαχητῶν τῶ Χανίου. Κατὰ την ἀνάρρωσίν του παρεκάλεσα αὐτόν να μοι δώσῃ κατάλογον των ἐν τῷ Χανίῳ Γαλαξειδιωτῶν, δόντα μοι τον ἐν αντιγράφῳ ὡς ἐκτιθέμενον κατὰ τάξιν, ὡς ὁ γράψας ἐπὶ του χάρτου ἐτήρησε.

Ἐκ των 120 πολέμιστῶν οἱ ἐπόμενοι ἦσαν Γαλαξειδιῶται:

1) Καπετάν Γιάννης Μητρόπουλος, 2) Ν. Κίρκος, 3) Μιχ. Ραυτόπουλος, 4) Φίλης Ζυγούρης, 5) Βασίλειος Ζεγγινης, 6) Δημήτριος Πρεβεζάνης, 7) Χρυσ. Μπεσίρης, 8) Λουκάς Σταύρος, 9) Παναγιώτης Νίκος, 10) Νικόλαος Μιχαλόπουλος, 11) Σπ. Βλαχθανάσης, 12) Χαράλαμπος Ανάγνος, 13) Γεωργάκης Μπόκολος, 14) Ν.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλοῦνται θερμά, ὁσοι μας ἀποστέλλουν κείμενα γιὰ δημοσίευσήν σ' ἐτὶ Γαλαξειδί, εἰν εἶναι χειρόγραφα, να τα γράφουν καθαρά καὶ ευανάγνωστα, γιὰτί, διαφορετικὰ, δημιουργοῦνται δυσχέρειες στο τυπογραφεῖο, που πρέπει ν' ἀποφεύγονται. (Ἀπὸ τη διεύθυνση της εφημερίδας)

Κοτσάνος, 15) Ευστ. Αργαλιώτης, 16) Γιάννης Κορφαίτης, 17) Αγγελής Τσίπουρας, 18) Μήτρος Κολομπιώτας, 19) Γιάννης Μπαμπάτσικος, 20) Νικήτας, 21) Δ. Αγκορνιτσάς, 22) Μήτρος Τσαπαλάρης, 23) Κων. Μουδρής, 24) Αναγνώστης Χαλκίτσος, 25) Θανάσης Μυλωνάς ή Βλασσόπουλος, 26) Τσίτσος Σταματοδής, 27) Στάθης Σκέτος, 28) Αλέξανδρος Παπαδογιάννης, 29) Ψιλοθεοχάρης, 30) Κωνστ. Παπαντώνης.

Τον κατάλογον τούτον ἔστειλα εἰς τον κ. Κυργούσιον, ἀπὸ το γνήσιον αὐτοῦ ἐπιστοποιήθη ὡς ἐξής:

«Βεβαίῳ ἐν πληρεστέῃ ἐπιγνώσει ὅτι ὁ ἀνωτέρω κατάλογος εἶναι γεγραμμένος τη χειρὶ του αγωνιστοῦ Νικόλαου Κίρκου ἀποθανόντος ἐνταῦθα ἐν ἔτει 1872 τον Δεκέμβριον».

Γαλαξειδίον, την 12ην Μαρτίου 1888

Ο Δήμαρχος

(Τ.Σ.) Ν. ΛΟΥΚΕΡΗΣ

Σημειωτέον ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος εἶναι πρῶτος ἀνεψιὸς του αγωνιστοῦ Κίρκου.

Πρὸ τίνος δημοσιευθεῖσα ἐπιστολή στρατιωτικῶν τινος ἀνέφερεν ὅτι ἐκ των ἐν τῷ Χανίῳ ἐγκλεισθέντων 107 ἦσαν ὑπὸ τον Γκούραν, οἱ δὲ λοιποὶ ὑπὸ τον Οδυσσεά.

Τούτο δὲν εἶναι ἀκριβές, διότι οἱ Γαλαξειδιῶται ὡς ὀπλαρχηγὸν των εἶχον τον Ἰω. Μητρόπουλον ἀπὸ της πρώτης ἡμέρας της Ἐπαναστάσεως μέχρι της δολοφονίας του. Μετὰ τον θάνατον του Μητροπούλου ἠκολούθησαν τον Οδυσσεά, μεθ' οὗ καὶ ἀδελφοποιῶν τινές εἶχον συνδέσει ἐν Ἰωαννίναις καὶ ἀλλαχοῦ προ της ἐπαναστάσεως. Καὶ ἀνὶ ἐν τῇ Ακροπόλει των Αθηνῶν πολιορκούμενοι Γαλαξειδιῶται ἐλάμβανον γνῶσιν περὶ μελετωμένης δολοφονίας του Οδυσσεως, κατὰ πάσαν δευαυτότητα οὗτος δὲν ἤθελε λάβει οἰκτρὸν θάνατον, διότι οἱ Δημήτριος Πρεβεζάνης, Σπυρίδων Δεδούσης, ἀφέντες τα ὀστά των ἐν τη πολιορκουμένη Ακροπόλει, Ἠλίας Γ. Μητρόπουλος (ἴδε περὶ αὐτοῦ Γενικήν Εφημερίδα της Ελλάδος ἀριθ. 27, Φεβρουαρίου 9 1827) καὶ πολλοὶ ἄλλοι λεοντόκαρδοι ἦσαν ἱκανοὶ να πρσστατεύσῃ τον δολοφονηθέντα.

Ὅτι οἱ Γαλαξειδιῶται ὡς ἀρχηγὸν ἀνεγνώρισαν τον Ἰωάννην Μητρόπουλον ἀνομολογεῖται οὐ μόνον ὑπὸ του Κίρκου, ἐπὶ κεφαλίδος του καταλόγου γράφαντος τὸ ὄνομα ἐκεῖνου, ἀλλὰ καὶ γυν ἐτι λέγεται ὅτι, ἐκρογείσης της ἐπαναστάσεως, κατὰ ἐξήραν ἐπὶ κεφαλῆς περίπου 800 ἐξεστράτευσεν κατὰ των ἐν Ἀμφίσσης Τούρκων ὁ Ἰωάννης Μητρόπουλος, προς διεύθυνσιν δε των τηλεβόλων, των ἀποδοθεθέντων ἐν Παλαιᾷ Στάλᾳ, μετενεχθέντων εἰς Ἀμφίσσαν καὶ τοποθετηθέντων ἐν θέσει Χάρμαινα ἀπέναντι της Ακροπόλεως Ἀμφίσσης, ἐπέσεν ὁ κλήρος της διοικήσεως ἐπὶ τον ἐξ Ἰωαννίνων, ὅπου διηύθυνε τας ἐν τη λήμνῃ δύο κανονιοφόρους κατὰ του συλλατανικοῦ στρατοῦ, ὀλίγον χρόνον προ της Ἐπαναστάσεως οἰκοδε κατελθόντα, καὶ ἐν Πάτραις ὑπὸ του Αρχιεπισκόπου Γερμανοῦ μυστικῇ ἀποστολῇ προς τους Δημογέροντας Γαλαξειδίου Γεώργιον Κωστέλλον καὶ Μήτρον Κατσούλην λαβόντα Ἰωάννην Καραλιβάνον, ὁστὶς λαβὼν την ἐντολήν ὑπὸ τούτων, ὀπλοποιῶν μὴ ὑπάρχοντος ἐπιτοπίως, ἐπεσευσε διὰ του ἐν Ἀμφίσσῃ Λουκατζίκου καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ὅσα ἠδυνήθη ὄπλα.

Ὡς δὲ προ της ἐπαναστάσεως οἱ Ὑδραῖοι κλπ. υπηρέτουν ἐν τῷ συλλατανικῷ στόλῳ, οὕτως οἱ Γαλαξειδιῶται ἐν τοῖς πολέμοις πλοίοις του Ἀλῆ Πασά υπηρέτουντες ἠκούοντο ἐν τοῖς ὅπλοις. Μάχιμοι δὲ οὕτως ὄντες, πρῶτον ἐν τη Στερεᾷ Ἑλλάδι ἀνέπεσαν την σημαίαν του ἱεροῦ αγῶνος, ἀκριβῶς την 25 Μαρτίου, ἴδιον ἔχοντες ἀρχηγόν, μετὰ την ἔλλειψιν του οποιῶν οἱ κατὰ ἐξήραν ἀγωνιζόμενοι ἐτάσσοντο ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὑπὸ την ἀρχηγίαν του Οδυσσεως, οἱ δὲ κατὰ θάλασσαν ἰδίαις δαπάναις ὀπλισαντες ἰδιόκτητα πλοία συνενοῦντο ἐν ἀρχῇ του αγῶνος μετὰ της Δημογεροντίας, κατόπιν δὲ μετὰ της κεντρικῆς Ἀρχῆς καὶ βραδύτερον ἐνήργουν ὑπὸ την διοίκησιν του Ναυάρχου Μιαούλη καὶ του Ἀστειγγος.

Δυστυχῶς, πυρποληθείσης ὑπὸ του ἐχθροῦ της πόλεως Γαλαξειδίου, ἔσχε την αὐτὴν τύχην πάσα ἡ ἀλληλογραφία της Δημογεροντίας μετὰ των διαφόρων ἀρχῶν καὶ ἡ προ της ἐπαναστάσεως καὶ ἡ μετ' αὐτήν, ὡς ἐξηφανίσθησαν καὶ πάντα τα μαρτυρικὰ ἔγγραφα των αγωνισαμένων ὑπὸ ἀντιπροσώπου της ἐλλ. κυβερνήσεως, οὗ εἰς λήθην ῥίπτω τὸ ὄνομα, λαβόντος ἐντολήν να συλλέξῃ τα πιστοποιητικὰ των αγωνιστῶν, ὅθεν ἤθελε καταφανῇ ὁ αγῶν, ὡς καὶ οἱ θυσίαι του τόπου τούτου, οἱ οἱ κάτοικοι, διαρκούντος του αγῶνος, ἐμάχοντο ἀμμοσίῳ, πλειστάκις οἰκοθεν καμίζοντες τα προς πόλεμον, ἀπελευθερωθείσης δὲ της πατρίδος, ἐπεδόθησαν ἐς την ἐμπορικὴν ναυτιλίαν, ὅπως καὶ αὐτοὶ ἀνακύψωσιν ἐκ της πολυετούς καταστροφῆς καὶ την ὅλην πατρίδα ἰδῶσιν ευημερούσαν.

Ἐν τῷ Γαλαξειδίῳ Α. Ι. ΚΑΡΑΛΙΒΑΝΟΣ

Η επιστολή ὅπως βλέπουμε ἔχει ἀρκετὲς ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες γιὰ τους ἀγωνιστὲς Γαλαξειδιῶτες. Ο ἀπειτηνὸς Μάιος μας υπενθύμισε τη μεγάλη ἐπέτειο.

ΑΝΑΣΤ. Ι. ΣΚΙΑΔΑΣ

Η επιστολή ὅπως βλέπουμε ἔχει ἀρκετὲς ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες γιὰ τους ἀγωνιστὲς Γαλαξειδιῶτες. Ο ἀπειτηνὸς Μάιος μας υπενθύμισε τη μεγάλη ἐπέτειο.

Η επιστολή ὅπως βλέπουμε ἔχει ἀρκετὲς ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες γιὰ τους ἀγωνιστὲς Γαλαξειδιῶτες. Ο ἀπειτηνὸς Μάιος μας υπενθύμισε τη μεγάλη ἐπέτειο.

ΑΝΑΣΤ. Ι. ΣΚΙΑΔΑΣ

Για την πυρασφάλιση του δάσους

ΓΛΑΥΚΑ ΕΙΣ... ΚΟΜΙΖΩ;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τη σελίδα 1
Αγαπητὸ «Γαλαξειδί»,

Πιστεύω να σε προλάβω πριν τυπωθεῖς, πριν μεστώσει τὸ καλοκαίρι καὶ πριν εἶναι ἀργά.

Πριν εἶναι ἀργά καὶ τὸ καυτό θέμα μας, μας κάψει ὅλους.

Γιὰτί τί ἄλλο μπορεῖ να μας συμβεῖ εἰάν συμβεῖ καὶ

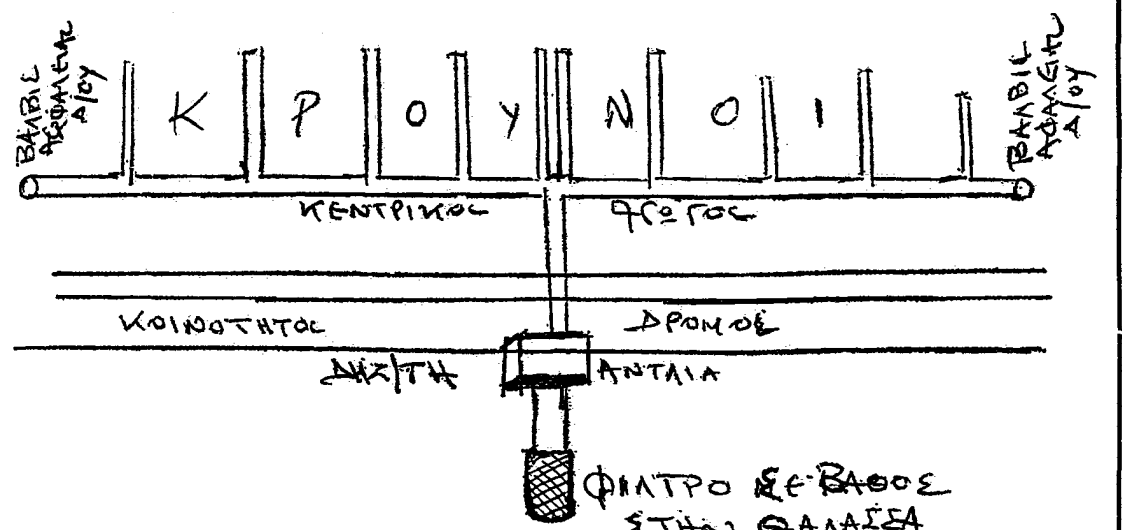
λίγο μια ἀνάμνηση μακρινή, ἐνὰ παρελθόν.

Ὅμως ἡ δική μας γλαυκά δὲν εἶναι καινούργια γιὰ τους πολλοὺς ἀλλὰ γιὰ τους λίγους.

Ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ; Μα, ἐκεῖνοι που ἔχουν την επιστημονικὴ ευθιξία καὶ θέλουν ν' ἀφήσουν τὸ ὄνομά τους σὰν ἄλλο Καμμένο

Μηχανικούς που ἔχουμε στην πατρίδα μας θὰ τολμήσει ν' ἀφήσει στους αἰῶνες τὸ ὄνομά του;

Ἀς μὴ ρωτᾶμε ὅμως ἐστὶ ἀπλὰ ποῖος, ἀς βρεθεῖ τὸ κεφάλαιο γιὰ την ἐστὼ καὶ ἀρχικὴ δαπάνη εγκαταστάσεως της ἀντιλίας, καὶ θὰ δοῦμε τὸ συναγνισμὸ που θὰ πέσει γιὰ την προ-

ο μοναδικὸς πνεῦμας του χωριῦ μας γίνεῖ στάχτη ἀπὸ κάποια ἀδιαφορία ἐνὸς τρελλοῦ, ἐνὸς ἀναίσθητου, ἐνὸς προμαυνοῦ; Ἦρρω μας καίγονται ἀμόρφα δάση με δένδρα, που γιὰ δεκάδες χρόνια πόντο στο πόντο ψήλωναν, καὶ ἔφθασε νὰ τρέλλα μας τσοδοῦλας σιγῆς, να γίνουν ἐνὰ τίποτα καὶ σὲ

(Αγῶνα), κάγοντας μια ἐμπεριστατωμένη μελέτη γιὰ την ἐγκάτασταση μιᾶς θεζυνοκινήτου ἀντλίας στο μέσον περίπου της διαδρομῆς Κεντρί — Σπηλιάς, ἐνὰ δίκτυο καταστολῆς πυρκαγιάς που θὰ κάλυπτε ὅλο τὸ δάσος.

Ποῖος λοιπὸν ἀπὸ τους τέσους

σφοδρά της καλύτερης μελέτης.

Ἐγὼ μηχανικός δὲν εἰμαι, ἀλλὰ προσφέρω ἐνὰ ἀπλὸ σχέδιον, θὰ φέρει τη θυμὴν καὶ ἴσως τὸ ἔρεσμα γιὰ συζήτηση, που μπορεῖ να ἔχει κάποιο θετικό ἀποτέλεσμα γιὰ τὸ ὅποιο κά-νω κάθε ευχή.

Νίκος Ε. Καρράς

Ἀνθρώπινοί τύποι

Ο ΝΙΚΟΛΑΣ

Συμβαίνει σε ὅλους μας, σὲς ἀναπολήσεις μας, καθὼς ἡ μνήμη γυρίζει, λευτέρη στα περασμένα, να περνῶν ἀπὸ μπροστά μας καὶ να ξαναζωντανεύουν ἄνθρωποι φευγάτοι πια ἀπὸ τη ζωὴ, που μας χάριζαν ἄλλοτε στιγμὲς ἰλαρότητας. Εἶναι, κυρίως, ἄνθρωποι ἀγαθοὶ που ἀπὸ τότε δέθηκαν στέρεα μαζί μας καὶ μείνανε, μόνιμα, στον ψυχικὸ μας χώρο. Με τὰ ἀτακτὰ τους γνωρίσματα, τον πάντα ἰδιόρρυθμὸ χαρακτήρα τους, ἀλλὰ καὶ την καθαρὴ τους ψυχὴ, ὅλα πλαισιωμένα ἀπὸ την ἀπλότητα καὶ την ἀπροσποίητη καλωσύνη. «Ἀνθρώποι της σειράς», με πολλὲς ἐγνοίες καὶ λίγες φιλοδοξίες, «τύποι», ὅπως τους ἀποκαλούμε, συνήθως, ξεχωριστοὶ καὶ ἰδιόμορφοι.

Ἐνὰ τέτοιον εὐρύημα ἦταν καὶ ὁ Νικόλαος Δ., «ὁ Νικόλας» μας, ὅπως τον ξέραμε καὶ τον ἀποκαλούσαμε ὅλοι, κλητῆρας στο μεγάλο Ὄργανισμὸ ὅπου δουλεύαμε. Κερκυραῖος στην καταγωγή, ἐνὰς πανὸφύλλος, λεπτοῦς ἀντρας, γύρω στα 60 του, με κοντὰ γκρίζα μαλλιά, καρρὲ, ὅπως του παλαιοῦ δασκάλου μας του Σαντιλῆ καὶ μουστάκι «ταγκὸ», πάντοτε σεμνὸς καὶ περιποιημένος μετ' στο τριμμένο μπλε κουστόμῳ του, στεκόταν, χρόνως, ὀρθός, με τὶς πελώριες παπουτσάρες του στην πόρτα του Γενικοῦ Διευθυντή καὶ την ἀνοίγε με τὴ σειρά σ' αὐτοὺς που ἔρχονταν, γιὰ ἀκρόαση ἢ συνεργασία.

Ἦταν ἡ εποχὴ που ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔπρεπε με 25.000, περίπου, σημερινὲς δραχμὲς να ικανοποιήσει ὅλες τὶς ἀνάγκες του, οἰκογενειακὲς καὶ προσωπικὲς καὶ να εἶναι ἐτοιμὸς καὶ εὐπρόσσωπος γιὰ τὸ καθημερινὸ τὸ ἔργο. Καὶ τὰ κατὰφερε! «Με λογισμὸ καὶ μ' ὄνειρο», κύρια ὁμως με λογισμὸ καὶ μέτρο. Ἀλλοτε χωροφυλάκας, μάλιστα, ὅπως ἔλεγε, ἀκόλουθος του μεγάλου, συμπατριώτη του πολιτικοῦ Γεωργίου Θεοτόκη, που βρισκόταν στην ἐξουσία. Καὶ ἀπὸ τὶς περιεργὲς ἰδιορρυθμίες του ἦταν, ὅταν ἀγόραζε καινούργια

παπούτσια, ν' ἀγοράζει μαζί καὶ πεσὶ γιὰ ...τρὲς σόλες, μια γιὰ τὸ ἀριστερὸ καὶ δύο, γιὰ τὸ δεξιὸ πόδι, γιὰτί εἶχε παρατηρήσει, ἔλεγε, ὅτι τὸ δεξιὸ του παρουσίαζε διπλάσια φθορά! Καὶ γνώστης της τέχνης ἀπὸ τὴ Χωροφυλακὴ του περασμένου αἰῶνα, με τὶς «καταστάσεις λυχνοκαῖας» σόλιαζε μόνος του, ἐστὶ τα δύο παπούτσια του, με τρεῖς σόλες... δύο φορές, ἀποφεύγοντας τὰ ἀλισβερίσι με τον μπαλωματῆ, που θ' ἀνέδειξε τὸ κόστος της δουλειᾶς. Με τέτοιους συνδυασμοὺς καὶ με κατὶ ελαιοδεντράκια που εἶχε προῖκα ἡ γυναίκα του, κατόρθωνε να τα φέρνει ὅδολα, χωρὶς να καταφεύγει σε δάνεια καὶ προκαταβολὲς που μίκραιναν τὸ μιστό, ὅπως ἔλεγε.

Καὶ τον ἀπολαμβάναμε, καθιστὸ στην καρέκλα του, να καπνίζει ἡμέριος τὴν πίπα του μπροστὰ στην πόρτα της υπηρεσίας του, ὅταν ἐβγαίνει ἐξὸ το ἀφεντικῷ. Καὶ τον ἀγαπούσαμε καὶ τον προσέχαμε ὅλοι. Γιὰτί, μαζί με τ' ἄλλα, ἦταν ἄκακος καὶ ὑπάκουος, κατὰ την ἐκφραση κεινῶν των καιρῶν. Λιγόλο-γος συνήθως, ὅμως ὅταν εἶχε κέφι, θυμόταν τὴν πατρίδα του με τὸ ὄμορφο... «εδάφιο», ὅπως ἔλεγε τὰ χρόνια της, περιστρέφοντας ψηλά τὸ χέρι, με ἄξονα τὸ κορμὶ του, ἀνύποπτο θῦμα της καθαρεύουσας καὶ αὐτὸς.

Ἀλλὰ δὲν του ἔλειπε καὶ τὸ ...χιούμορ. Ὅταν τελείωνε ἡ πρωινὴ εργασία, γιὰτί εἴχαμε καὶ διωρὴ ἀπογευματινὴ, με τὴν ἐξαίρεση μόνον του Σαββάτου καὶ ἐφύεγε τὸ προσωπικὸ, ἀπὸ τὰ γραφεῖα, νάσου καὶ ὁ Νικόλας. Καθισμένος σ' ἐνὰ πελώριο παλὸ ποδὶλῆτο, που ἐξοικονομοῦσε τ' ἀντικείμενα πῶτα του, ἐνὼ ἐστρίβε προς τὴν ὁδὸν Ἀδερῶν, ἀπὸ τὴν ὁδὸν Τρίτης Σεπτεμβρίου, ἐβγαζε τὴ μαῦρη του ρεμπουτίλκα, χεμῖνα — καλοκαίρι, πιασμένη πάντα ἀπὸ τὸ πίσω μέρος, ὅπως «εἰέκαμε καὶ ὁ Προπρόεδρος», υπονοώντας τον Θεοτόκη, γιὰτί ὁ ἄνθρωπὸς μας, ἦταν καὶ λιγὰν τραυλὸς καὶ

χαϊρετούσε, γραφικὸς, τὸ προσωπικὸ, που ξεχυνόταν στο δρόμο, κατευθυνόμενος προς τὸ σπίτι του, κάτω ἀπὸ τὶς γραμμὲς του Λαρισαϊκοῦ.

Ἀλλὰ γιὰ νὰ σχηματίσουμε μια πιο ολισκληρωμένη εἰκόνα του ωραίου «τύπου» γιὰ τον ὁποῖον μιλάμε, ἀς προσθέσουμε καὶ τούτὸ τὸ περιστατικόν.

Ἀρχὲς Δεκεμβρίου κάποιες χρονιάς, καθὼς ὁ Νικόλας μας βρισκόταν, γιὰ υπηρεσίαν, στο Γραφεῖο του Προσωπάρχου του Ὄργανισμοῦ, που του ἄρσαν κατὰ τὴν τέτοιαν, τον ἀκούει να τον ρωτᾶει, ἀν θὰ γιορτάσει, σὲς 6 Δεκεμβρίου. Ἀπάντησε καταφατικὰ καὶ τότε ὁ ἄλλος του λέει: «Λοιπὸν, θαρθοῦμε τὸ δράδυ με τον κύριον Μίμη, (ἐνὰ διανοούμενο που εἶχε μόνιμη θέση ἐκεῖ) να σ' ευχηθῶμε. Καὶ θὰ μας ἔχεις φασολάδα! Αὐτοῦς; φασολάδα... Τίποτ' ἄλλο, ἀλλίως θὰ βρεῖς τον μπελὰ σου!». Ὁ Νικόλας ἔκανε μια κλίση του κεφαλιοῦ, συγκινημένος γιὰ τὴ μεγάλη τιμὴ που του γινόταν καὶ δόθηκε ἀπὸ τὸ Γραφεῖο.

Τὴ μέρα της γιορτῆς, κατὰ τὶς 8 το δράδυ, οἱ δύο ἐπισκέπτες φτάσανε στο σπίτι του Ν. Νικόλα. Τους υποδέχτηκε, μαζί με τὴ σύζυγο, στο πεντακάθαρο φτωχικὸ τους καὶ τους πήγε στο στρωμένο τραπέζι, με τὸ κατάσπρῳ φρεσκοσιδερωμένο τραπέζι-ζομιάντηλο καὶ ὅλα τ' ἄλλα που ἀστράφταν ἀπὸ κάστρο. Καθίσανε καὶ σὲ λίγο προσοκλήστηκε, ἀχνίζοντας, ἡ φασολάδα με ἐκλεχτὲς ἐληές ἀπὸ τὰ δέντρα του εορτάζοντα καὶ τὴν ἀπαραιτήτην ρετίνα.

Ἦταν περίφημη μαγειρεμένη καὶ καταβροχτίστηκε μέσα σ' ευχὲς ἀπ' τους φιλοξενούμενους, που ὅμως ὅπως πρόσεξαν, δὲν ἦταν καὶ τόσο μπόλικη. Κι ἐνὼ τα πιάτα ἀδεύαζαν, σιμώθηκε ὁ ἀμφιτρυὼνας πῆγε κατὰ τὴν κουζίνα καὶ, σὲ λίγο γύριζε, καμαρωτὸς καὶ ἐπίσημος, με μια ροδοφύλλη γαλοπούλα στη μεγάλη πινατέλλα καὶ τὴν ἀπόθεσε στο τραπέζι... Ὅτι ἀκολούθησε εἶναι κάπως δύσκολο να περιγραφεῖ.

Βουδύθηκαν ὅλοι, οἱ ξένοι ἀπὸ ἐκπλήξη καὶ σαστισμάρα, ὅπως ὁμολογοῦσαν ὕστερα οἱ ἴδιοι, καὶ ὁ εορτάζοντας ἀπὸ σεμνὴ περηφάνεια. Ἐκεῖνοι κατὰφεραν μόνον ν' ἀρθρώσουν: «Μα τ' εἶναι αὐτὰ, Νικόλα, που ἔκανες; Τί εἰπάμε ἐμεῖς...», καὶ στομάτησαν. Ἀλλὰ δὲν πήσαν ἀπάντηση.

Ἡ σιγὴ που ἀκολούθησε καὶ σὲς δύο πλευρὲς ἦταν περισσὸτερη ἀπὸ εὐχλωτῆ! Ἡ γαλοπούλα, φυσικὰ, τερμαχίστηκε, καὶ τὴ γεύθηκαν ὅλοι, μαζί καὶ οἱ οικοδόκοντα, που κάθισαν τελευταῖα στο τραπέζι, ἀλλὰ, μ' ὅλη τὴ νοστιμάδα της, ὅχι με τὴν ὀρεξὴ που φαγώθηκε, πρῶτῃ, ἡ συμφωνημένη φασολάδα... Θέλετε ἀπὸ τὸ ἀναπάντεχο της παρουσίας της, που ἦταν, φαίνεται, σὲ σημαντικὸ βαθμὸ στοιχεῖο ἀναστολῆς, θέλετε γιὰτί τὰ στομάχια εἶχαν δεχτεῖ, ευχάριστα, τὸ πρῶτο στρώμα καὶ ἦσαν τώρα σχεδὸν γιομάτα, πάντως ἐστὶ ἐγίνε τὸ πρῶγμα. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε να γίνε καὶ ἀλλιῶς. Ἐπρεπε, πρῶτα, να τηρηθεῖ ἡ συμφωνία. Ἀπὸ καὶ καὶ πέρα θεώρησε καὶ ὁ νοικοκύρης ἐλεύθερο τον εαυτὸ του, να κάνει ἐκεῖνο που ἔκανε.

Αὐτὸς ἦταν ὁ Νικόλας μας! Καὶ τελειώνουμε με ἐνὰ αἰώνιο «Ἑλληνα» τιμώντας στον ἀπλὸ ἄνθρωπο, τὴν ευγένεια καὶ τὸ φιλότιμο, που ξεχωρίζουν τὴ φυλὴ μας.

Γ.Θ.

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
«ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ»
ΕΙΝΑΙ Η ΦΩΝΗ
ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΝΕΑ ΤΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Μάιος 1986

Νεοϋορκέζικο — Γαλαξειδιώτικο χρονογράφημα.

Αντάμωμα και καλωσόρισμα φίλων στο Σικάγο.

Το Γαλαξειδί μεταφέρεται με τη σκέψη μας σχεδόν κάθε ημέρα εδώ που ζούμε. Και ιδιαίτερα παρουσιάζεται με τα γιορτινά του στις διάφορες εκδηλώσεις μας. Αλλά την άλλη ημέρα μεταφέρει το Γαλαξειδί στο Σικάγο και μάλιστα το γαλαξειδιώτικο Γαλαξειδί, όπως λέγει και ο φίλος Μάντζος.

Τα νέα, μου τάφερε ένα πουλάκι που με μια γλώσσα παλιάς κουτσουμπόλας που δε σταματούσε καθόλου άρχισε την περιγραφή.

Στο τουριστικό γραφείο του Βασίλη Δόγκα ή Μάντζου μαζεύονται φίλοι και γνωστοί και σχηματίζεται μια παρέα που θυμίζει τις παλιές. Κλείνουν τις πόρτες και τα παράθυρα, για να μη θλεπονται απ' έξω.

Μαζεμένοι γύρω σ' ένα τραπέζι στολισμένο και έτοιμο για φαγητό. Το τουριστικό γραφείο μετατρέπεται σε παλιά ταβέρνα, τύπου Κούνου από παρέα σαν τη φημισμένη του Μπελά ή Σπύρου Κορδοπάτη, του τηλεγραφήτη.

Όλα αυτά μου τα λέει φυσικά το πουλάκι με τη γλώσσα της παλιάς κουτσουμπόλας.

«Ακούς, μαζεύτηκαν όλοι οι άνδρες, χωρίς τις γυναίκες των και άρχισαν να λένε. Και τι δεν έλεγαν, και τι, τι, τι δεν έκαναν κείνο το θρόδο και με αίσκοντιές ακόμα.

Φαγητό — μεζές, ένα χταπόδι με πέντε ποδάρια, που μόλις το είχε φέρει από το Γαλαξειδί, ο φίλος Ανδρέας Δεσποτής, που και γι' αυτόν δόθηκε η τιμητική βραδιά του καλωσορίσματος, καλωμαγειρεμένο από τη γυναίκα του Βασίλη, κυρία Ελισάβετ, για να φάνε οι άνδρες οι προκομμένοι και να τα πιούνε και να το πούνε.

«...Γιατί κυρ Ανδρέα, τί έγιναν τ' άλλα τρία ποδάρια του χταποδιού;».

Και ο Ανδρέας με τη Γαλαξειδιώτικη - πειραιώτικη προφορά που έχει πάντα και με ύφος Κώστα Διοτή, λέγει: «...Μαρέε, έ-να γοργκό το σχαμένο τούφαγε τα τρία ποδάρια».

Και ρχίζει το γλέντι. Ο Μάντζος με τη φυσαρμόνικα, ένας άλλος φίλος με την κιθάρα, τραγουδία παλιά από ρεπερτόριο Αττίκ. «Έτσι είναι η ζωή μικρό μου, έτσι είναι η ζωή και όποιος δεν τη ζει πικρά μετανοεί...» Και το «Ίσως μια μέρα να με θυμηθείς, όταν απ' τη ζωή θα κουραστείς, τότε θα νοσταλγήσεις τα παλιά...», και στο τέλος «...νάταν τα νεύατα δύο φορές...». Και το πουλάκι η κουτσουμπόλα λέγει: «Ακούς, εδώ ο κόσμος καίγεται και σκοτώνεται, έχουμε βομβαρδισμούς, ανατινάζεις αεροπλάνων και κτιρίων, κινδυνεύουμε από τη τρομοκρατία και πολέμους και ο πιο μεγαλύτερος κίνδυνος για εκατομμύρια ανθρώπους και για τα περιβάλλον από το καταστροφικό πυρηνικό δυστύχημα στη Σοβιετική Ένωση, και αυτοί μαζεμένοι και σάνει και καλώς να ξεσάσουν και γλεντήσουν Γαλαξειδιώτικα...». Και συνεχίζει: «Τώρα έχουμε και δικό. Είναι αλήθεια ότι σήμερα πρέπει και να τα φιλοσοφείς λίγο τα πράγματα. Καλά κάνουν και γλεντούν έτσι Γαλαξειδιώτικα.

Εάν οι διάφοροι αρχηγοί κρατών, οι διάφοροι Γκορμπατσώφ, Ρήγκαν, και Κωνσταντίνος και όλοι αυτοί οι μεγαλοσχήμονες που παίζουν με τη φωτιά και το σίδερο την τύχη της ανθρωπότητας, αντάμωνα γύρω σ' ένα τραπέζι και τάλεξαν γαλαξειδιώτικα και μάλιστα σαν τα παλιά, δεν θάχαμε φτάσει στη σημερινή κατάσταση...». «Και πώς;». «Να! Θα μαζεύονταν, θάτριωναν μεζέ και αυτοί χταπόδι, ας ήταν και με πέντε ποδάρια, θα τάνιναν λίγο, θα τάλεξαν Γαλαξειδιώτικα μεταξύ των, θα γνωρίζονταν καλότερα, θα ανεπιτύσσετο το αίσθημα φιλίας, αγάπης και αλληλοσεβασμού, θα σιγοτραγουδούσαν στην αρχή για την καμμένη την Ειρήνη και στο τέλος θα χόρευαν το «σε ωραίο περιβάλλον», δηλαδή θα γλεντούσαν Γαλαξειδιώτικα, θάβιναν και τα διάφορα προβλήματα του κόσμου, θα γιόρταζαν και με λίγο τ' αίσκοντιού, το γεγονός της παγκόσμιας Ειρήνης, ευχόμενοι και του χρόνου. Να λοιπόν, που κάνουν καλά στο Σικάγο και ξαναζωντανεύουν την ταβέρνα του Κούνου.

«Μαρέε τί ωραία τραγουδία — κράτησα και λίγο σιγόντο με το Μάντζο και τους άλλους...», λέγει η κουτσουμπόλα το πουλά-

κι, που η γλώσσα του έτρεχε σαν ποταμός. Και αυτός έκανε εκείνο και αυτός έκανε τούτο. Το γαλαξειδιώτικο Γαλαξειδί στο Σικάγο. Γλέντι με παρέα που κρατούν το δεσμό της φιλίας και αγάπης πραγματικά γαλαξειδιώτικα.

Φεύγοντας το πουλάκι, ακούω μια φωνή απ' έξω. «Έχω δει χταπόδι, αλλά και με πέντε ποδάρια δεν έχω ξαναδεί...». Και του απαντώ: «Έχω δει κουτσουμπόλα αλλά και με τέτοια λογοδιάρροια δεν έχω ξαναδεί». Και κλείνω το παράθυρο απότομα, και όπως θάλεγε πάλι ο Κώστας Διοτή: «Και τότε έπεσα στο κρεβάτι μου και κοιμήθηκα για να ονειρευτώ τό όνειρο...».

Το δικό μου όνειρο ήταν η νοσταλγία.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ

Η αμοιγεία γιόρτασε το Πάσχα όπως κάθε χρόνο μ' όλα τα παραδοσιακά μας έθιμα. Ο Έλληνας όπου και να βρίσκεται συνεχίζει την παράδοσή του και η θρησκευτική του προσήλωση ταυτίζεται θέλει ή δεν θέλει με την εθνική του ταυτότητα. Οι Έλληνες Ορθόδοξοι και γενικά όλοι οι Ορθόδοξοι των Ανατολικών Εκκλησιών γιόρτασαν με λαμπρότητα τις γιορτές της Μεγάλης Εβδομάδας και την Ανάσταση. Η Αστόρια πήρε ολοκληρωτικά τη μορφή ελληνικής πόλης. Το Σάββατο θρόδο με αναμμένες τις λαμπάδες γιόμισαν τους δρόμους και της Νέας Υόρκης οι πιστοί με την Ανάσταση, για να συνεχίσουν αυτό που μετέφεραν από τους προγόνους των και από τους τόπους της καταγωγής των, το πατροπαράδοτο της μεγάλης γιορτής το έθιμο. Το ψήσιμο των αρνιών στις σούδες την Κυριακή στις διάφορες γειτονιές και στις μικρές πόλεις του Λόγκ Άιλαντ — Νιού Τζέρσεϊ και άλλου, έλαβε τη μορφή πανηγυρής. Τσουγκρήματα των κόκκινων αυγών, χορούς, γλέντια. Ζωντανή η παράδοση. Ευχές Χριστός Ανέστη. Ακούγεται πανταύτη συνεχίζεται.

Ευχόμεθα και του χρόνου, και ειρήνη στην ανθρωπότητα.

Γιώργος Βαράτος

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΑ ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΝΕΑ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Πάσχα 1986. Από της παραμονής των Βαίων ήρρισε η άφιξη των συμπολιτών μας οικογενειακά από την πρωτεύουσα και άλλα μέρη της Ελλάδας ως και από το εξωτερικό για να γιορτάσουν την Πασχαλιά στην πατρίδα γη, το αγαπημένο Γαλαξειδί, να ανοίξουν τα κλειστά σπίτια των που χρόνια πολλοί καρτερούσαν να δουν την μεγάλη αυτή στιγμή για να φήσουν στην αυλή του σπιτιού των το αρνάκι τους, μαζί με άλλα συγγενικά πρόσωπα και γειτόνους, και να περάσουν αλησμόνητες στιγμές χαράς και συγκινησιών.

Καθημερινώς τα λεωφορεία της γραμμής Αθηνών — Γαλαξειδίου γεμάτα εορταστές καταφάνουν το ένα κατόπι του άλλου από τις μεσομεδρινές ώρες μέχρι της θης απογευματινής αποβιβάζοντα συνεχώς οικογενείας εντοπιών και συγγενικών προσώπων για να φιλοξενηθούν σε συγγενικά των σπίτια. Αισκηνάει είναι συγκινησιακά και τα ματάκια των θειάδων γεμίζουν από δάκρυα που πατούν επί τέλους τα πάτρια χώματα.

Η πλατεία Ηρώων, όπου ο Σταθμός των λεωφορείων, καθ' εκάστην γεμίζει από κόσμο ταξιδιωτάς και από συγγενείς που τους καρτερούν να τους υποδεχθούν, οι παιδικές φωγιούλες γεμίζουν την ατμόσφαιρα ενώ στα χερσάκια των μικρών διακρίνονται στέφανοι για να προσφέρουν στον Εσταυρωμένο την Μεγάλη Εβδομάδα.

Την Κυριακή των Βαίων και οι τρεις ενοριακοί Ναοί είναι στα μαύρα. Οι εκκλησίες μας αστράπτουν από τον πλούσιον φωτισμόν τους και των Αγίων εικόνων, δωρεές των συμπατριωτών μας και των απανταχού ξενητεμένων μας, ιδίως ναυτικών.

Τας πρώτας εσπερινές ώρας των Βαίων, οι καμπάνες και των τριών ενοριακών Ναών κτυπούν ταυτόχρονα λυπητερά και αι καρδιές των Χριστιανών κτυπούν με πόνο και θλίψη γιατί αρχίζει το Θείο Δράμα.

Καθ' όλην την Μεγάλη Εβδομάδα, οι Ναοί μας ήταν ασφυκτικά γεμάτοι.

Την Μ. Πέμτη η κίνησις στους Ναούς έφθασε εις το κατάρκυνον, τα καταστήματα είχαν κλείσει, για να παρακολουθήσουν και οι οικογένειες των εργαζομένων τα Άγια Πάθη, ενώ οι χορωδίες των Ναών μας, αποτελούμενες από μαθητριάς των Σχολείων και άλλες νεανίδες με τις μελωδικές φωνές των σκορούσαν, ρίγη συγκινήσεως με τα τροπάρια της ημέρας, για να φθάσει η συγκίνηση στο κατακόρυφον, όταν έφθασε η στιγμή της εξόδου του Εσταυρωμένου, και ακούστηκε το «Σήμερον κρεμάται επί ξύλου...».

Την επαύριον Μ. Παρασκευή από όρθρο θαθέως, ήρχισαν αι καμπάνες να κρούονται πένθιμα, και οι Χριστιανοί, ντόπιοι και ξένοι, με λουλούδια στα χέρια, προσέρχονται στους Ναούς να τα προσφέρουν με ευλάβεια για τον στολισμόν των Επιταφίων, σε επιτροπές από κυρίες και νεάνιδες, που επιμελούνται τον στολισμόν.

Εν τω μεταξύ στο Κοιμητήριο της πόλεως μας, από λίαν πρωΐας, ένα πλήθος από συμπολίτες και συμπολίτισσες, κρατώντας άνθη, προσήλθον και εναπόθεσαν ταύτα εις τους τάφους των δικών των που αναπαύονται εν ειρήνη, ανάδουν το κέρακι των και το λιθάρι, έτσι που όλος ο χώρος του Νεκροταφείου μυρίζει λιθάνι, περιμένοντας να 'ρθει ο ιερέας και να ψάλλει τρισάγιον εις μνήμην των νεκρών τους.

Ήδη η ώρα πλησίασε και αι καμπάνες σημαίνουν πένθημα καλώντας τους πιστούς να προ-

σέλθουν στην ακολουθία της Αποκαθηλώσεως και ταφής του Κυρίου.

Μεσσίες κυματίζουν οι σημαίες σε πολλά πλεούμενα και καταστήματα.

Οι Ναοί και πάλι γεμίζουν από πιστούς, μέχρι πέρας της ακολουθίας. Από τις 7ης απογευματινής σημαίνουν πάλι οι καμπάνες των Εκκλησιών και λίγο αργότερα άρχεται η ακολουθία του Επιταφίου, όπου χορωδίες ψάλλουν τα εγκώμια της Μεγάλης Παρασκευής. Οι Ναοί καταφωτοί και οι πιστοί με τα κερσάκια αναμμένα παρακολουθούν τις εκκλησιαστικές μελωδίες.

Μετά το πέρας της ιεροτελεστίας και περί την 9η νυκτερινή, άρχεται η έξοδος των Επιταφίων και των τριών Ναών ενώ οι καμπάνες πένθιμες δοούν και πάλι την ατμόσφαιρα.

Ο επιτάφιος του Μητροπολιτικού Ναού του Αγίου Νικολάου κατέρχεται το αμύμημον καντούνι και εκείθεν στρέφει προς τον παραλιακόν δρόμον, του Ναυτικού Ομίλου, Χηρόλακα και δια της κεντρικής λεωφόρου καταλήγει στην πλατεία Ηρώων, έθθα έχουν καταφθάσει και οι άλλοι δύο Επιτάφιοι των Ναών Αγ. Παρασκευής και Αγίου Ιωάννου Προδρόμου, ψάλλεται επιμνημόσυνος δέσις υπέρ των πεσόντων εις την αναθηματική στήλην και μετά ταύτα οι Επιτάφιοι ακολουθούν ο καθένας ιδίαν κατεύθυνση εις τας κεντρικές οδούς της πόλεως, όπως έχει καθορισθεί από τα παλαιά χρόνια. Δέον να σημειωθεί ότι και τους τρεις Επιταφίους ηκολούθησε πλήθος πιστών από εντόπιους και ξένους επισκεπτάς, που ήλθαν με ενδρομικά ποδήλατα και Ι.Χ., επικυρλούμενοι και από τον καλό καιρό που επικρατούσε την ημέρα εκείνη.

Ολόκληρος ο κοινοτικός και λιμενικός φωτισμός και ο φωτισμός των οικιών και καταστημάτων έδιδε ένα λαμπρότατον θέαμα μέσα στην ήσυχη νύκτα. Μετά το πέρας της περιφοράς οι Επιτάφιοι και ολόκληρος η παμπύλη που τους ακολουθούσε επέστρεψαν εις τους Ναούς, έθθα εψάλλει η Απόλυσις.

Το Μ. Σάββατο, από πρώτας παρετηρήθει ζωηροτάτη κίνησις εις τα Κρεσπολεία μας. Όλα εν επερασία, με αρνάκια ντόπια και καταστάκια που επωλήθησαν με καλές τιμάς, ήτοι προς 700 δραχμάς κατά κιλόν και από τα οποία επρομηθεύθησαν πλούσιοι και φτωχοί.

Από τα καταστήματα τροφίμων και αυτοκίνητα, πουλήθηκαν είδη τροφίμων και λογής λογής φρούτα σε εντοπίους και ξένους.

Ο μοναδικός φούρνος, κατάφερε να φέρει εις πέρας το θαύματο έργο του και να εφοδιάσει όλο το Γαλαξειδί καθώς και τα εστιατόρια με ψωμί και πασχάλινες κούλουρες, ώστε να μην υπάρξει απολύτως καμμία έλλειψις.

Ωστόσο δε, από του απογεύματος του Μ. Σαββάτου άρχισε να φήγει συνεχώς αρνιά μέχρι τις απογευματινές ώρες τις Κυριακής του Πάσχα.

Στα εστιατόρια και έξωθεν αυτών εψήθησαν από την πρωΐαν του Μ. Σαββάτου πολλά αρνιά της σούδας, με ξυλοκάρβουνα, για να είναι πραγματικά πασχάλινά, όπως τα ζητούν οι ξένοι επισκεπτάς.

Την 12ην νυκτερινήν του Μ. Σαββάτου, οι Ναοί ήσαν γεμάτοι από πιστούς που προσήλθον για να παρακολουθήσουν τη λειτουργία της Αναστάσεως. Ντόπιους ξένους και ενδρομείς που είχαν καταλάβει τους τρεις Ναούς μας. Ο παραλιακός δρόμος, η Πέρα — Πάντα και οι παράδοι, είχαν κατακλυσθεί από Ι.Χ. που οι επιβάτες τους ήρθαν να γιορτάσουν το Πάσχα στο μαγευτικό Γαλαξειδί.

Έξωθεν των Ναών, είχε στη-

θεί εξέδρα, έθθα έλαδεν χώραν η τελετή. Προ της εξόδου των πιστών, τα φώτα των εκκλησιών έχουν σβήσει, τα πάντα είναι σκοτεινά. Στο Ιερό ψάλλονται τα τυπικά και εκατοντάδες κερσάκια των πιστών αναμμένοι με ευλάβεια να λάβουν από τον Ιερέα το αναστάσιμο φως, από την Ωραϊαν Πύλην, όπου ο Ιερέας ψάλλει το «Δεύτε, λάβετε φως» και ολόκληρος ο Ναός φωταγωγείται και ακούονται χαρούμενες φωνές. Έπειτα οι Ιερείς κρατώντας το Ι. Ευαγγέλιον και εικόνα της Αναστάσεως και ο χορός των ιεροψαλτών ψάλλουν τα τυπικά ενώ εκατοντάδες αναμμένα κερσάκια, ακολουθούν την παμπύλη που εξέρχεται από τους Ναούς ψάλλοντα στατυπικά και κατόπι το Ευαγγέλιον της Αναστάσεως μετά το πέρας της αναγωγής τους οποίου και ακολουθεί το τροπάριο της Αναστάσεως που ψάλλεται από τον ιερέα κάθε Ενορίας. Και τότε οι καμπάνες δοούν την ατμόσφαιρα. Βεγγαλικά, αυτοσχέδια βαρελότα ενώ εκατοντάδες κερσάκια υψώνονται και χαμηλώνονται με το «Χριστός Ανέστη». Οι περιστάμενοι αλληλοσπάζονται και οι ουρανός από τας ριπτομένους φωτοβολίδας και τα απειράριθμα βεγγαλικά καταυγάζεται, και οι κρότοι από τα αυτοσχέδια βαρελότα πέφτουν χαλάς.

Μετά το πέρας της Αναστάσεως μια μυρμηγκία από εορταστές με αναμμένα τα κερσάκια της Δομνής, κατέρχονται από τα καντούνια και κεντρικούς δρόμους με χαρούμενα πρόσωπα προς τα σπίτια των όπου τους αναμένει Πασχαλινό τραπέζι και απολαμβάνουν την περιπόθητη μαγευτική, τα κόκκινα αυγά και άλλες λχουδιές που ετοίμασαν οι νοικοκυρές και να γλεντήσουν μέχρι των πρωινών ωρών.

Οι ξένοι μας, κατέφυγαν στα εστιατόρια — μπαρ της πατρίδας μας, και άλλοι στα εξοχικά όπου επηκολούθησε σωστό γλέντι με βιολιά, και κλαρίνα μέχρι πρωινών ωρών.

Ζωηροτάτη παρετηρήθει η κίνησις ανά την πόλιν, χιλιάδες ντόπιοι και ξένοι πηγαίνονταν τας απογευματινές ώρας του Πάσχα μέχρι θαθείας νυκτός επισκεπτόμενοι συγγενικά σπίτια και Κέντρα.

Η νεολαία στα εξοχικά κέντρα γλέντησε καλά με τους ελλληνικούς και ευρωπαϊκούς χορούς στη Πέρα — Πάντα και στο Κεντρί, ενώ στα πόδια των, έσκαζαν αθάνα τρίγωνα μια και η μέρα το καλούσε, ξενοχτησαν κυριολεκτικώς.

Την Δευτέρα του Πάσχα, από πρωΐας ο ουρανός εκαλύφθη από μαύρα σύννεφα που έφεραν και μικρές ψιχάλες.

Τας απογευματινές ώρας, πολλοί ξένοι φιλοξενοούμενοι και ιδίως συμπολίτες ήρχισαν να αναχωρούν δια την πρωτεύουσιν όπου οι υπηρέσσαν και επαγγελματικά ανάγκες τους καλούσαν, όλοι απολύτως ευχαριστημένοι να φήγει συνεχώς αρνιά μέχρι τις απογευματινές ώρες τις Κυριακής του Πάσχα.

Τους ευχόμεθα καλό ταξίδι, υγεία και κάθε χαρά και ευτυχία και το καλοκαίρι τους περιμένουμε όπως πάντα.

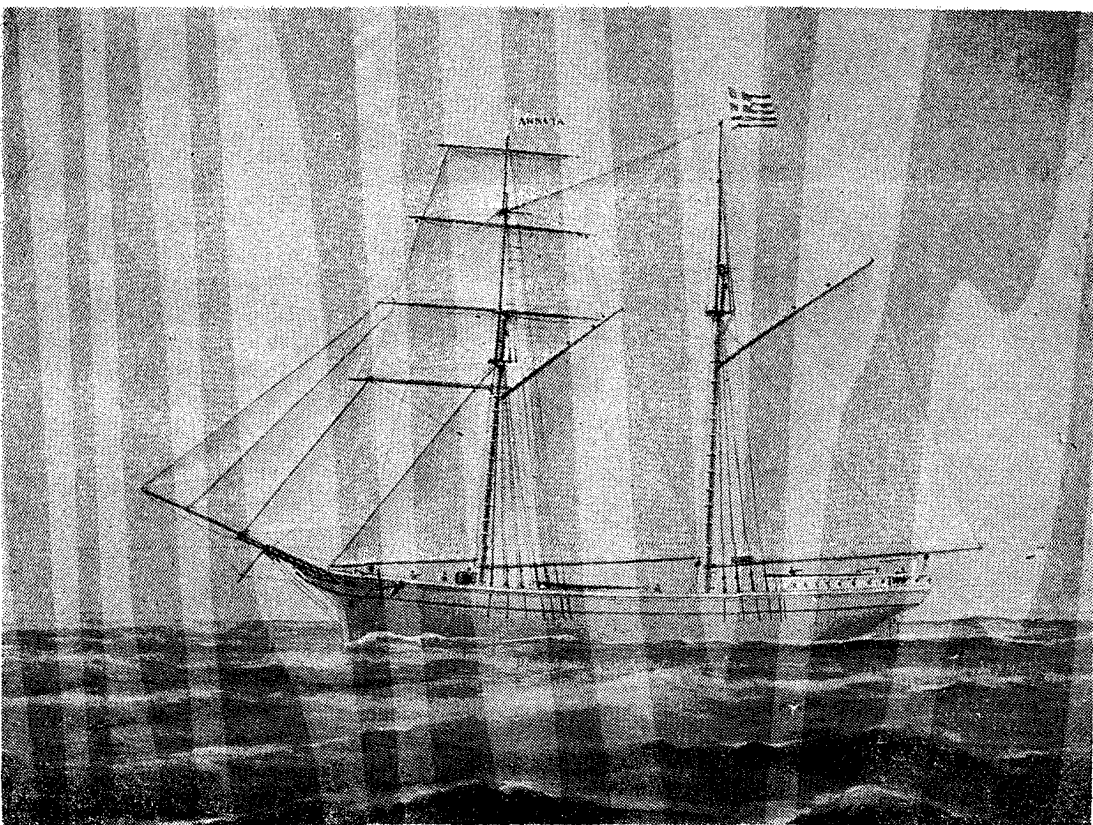
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Ευθύμιος Καμύδης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Παρακαλούνται όσοι στέλνουν χρήματα στον Σύλλογο με επιταγή να αναγράφουν στην επιταγή: Σύλλογος Γαλαξειδιωτών, Καραϊσκού 111 Πειραιά 185 32, ή Δημήτριον Στεφρόπουλον Καραϊσκού 111 185 32 Πειραιά.

ΙΣΤΙΟΦΟΡΟΝ «ΑΝΝΕΤΑ»

(Από τη Ναυτική Πινακοθήκη Γαλαξειδίου)

Φωτ. Κ. Βλάμη